

салимъ, Егѹпетъ, и до великій царь Даріа дойдѹ-
ме. Ако го побѣдиме, голѣма слава ще пріемиме,
ако ли ны побѣди, по-сичкѹтъ свѣтъ ще ны го-
ни. По-добрѣ е намъ днесъ да измрѣме, сички на
бѹтъ, нежели да вѣгаме отъ Персите. На мѣ-
дрыте человекы и мѣжественныте, по-добрѣ е смѣрътъ
чѣстна, нежели живѹтъ бесчѣстенъ. Да знаете, какъ
ще ги испотрѣшиме скоро, зацѹ царько имъ нѣма съ
тѣхъ, и всѹка войскѹ безъ царьотъ Обезглавленна
е. Намъ Богъ ни даде и гдѣто отидѹме, побѣ-
дѹме. Сега ви се молимъ, нека се вѣеме со съ сич-
ката си сила: нека се вѣеме, зацѹ коѹто войскѹ
отива готѹва на бѹи, мѣжественна е.

АЛЕКСАНДРЪ ГОНИ ПЕРСИТЕ.

Александръ вѣсѣдналъ и тѹи, тѹрналъ шитѹтъ
на главѹта си, и раздѣлилъ войскѹта си на три
чинѹ, коѹто трѹгнали чинно. Пратила Антиѹха и
Птолемѣа съ двѹ чинѹ, и отишли срецо Персите,
оударилисе съ копѣтата, и ги испочѹпили, и послѣ
извадили сабыте, и се оударили лицѹмъ къ лицѹ.
Персите неможли да одѹржатъ отъ стрѹте сабы Ма-
кедонски, ами вѣгали на мѣстото си. Александръ
като ги гонѹлъ, отишала до привѣжицето [конѹ-
кѹтъ] Даріево.

ДАРИИ БѣГЪ ОТЪ АЛЕКСАНДРА.

Дарій като видѣла войскѹта си испотрѣшена,
вѣсѣдналъ едѹнъ конь и вѣгала поскоро. А Але-